

Mosen: Jeg kan ikke følge den Anmodning, som den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) stillede til mig, om at tage Endringsforslaget under Nr. 9 tilbage, og jeg kan det saa meget mindre, som det — efterat det for Resten har mødt Anerkjendelse fra forskjellige Sider — er blevet indbegaaet af den høitagtede Justitsminister med Indvendinger, som efter min Mening vare meget løse. Den høitagtede Minister meente, at Forslaget ikke behøves, da vi kunne være forvisede om, at han uden Opfordring vil tage dette Anliggende i sin Haand, og forsaavidt jeg havde yttret en Slags Tvivl derom — bygget paa, at Instruxerne aldeles Intet indeholdt dette Forhold angaaende — svarede han, at det maatte netop bevise det Modsatte af, hvad jeg havde sluttet, idet det var en altså vigtig Sag, som trængte til en altså grundig Overveielse, til at en saadan Ordning allerede nu kunde findes i Instruxerne. Den høitagtede Justitsminister gjorde ogsaa 'den Indvendning, at „løssagtige Fruentimmer“ var en temmelig ubestemt Udtryksmaade. Hvad en saadan Ubestemthed i Udtrykket angaaer, da kan den vistnok ikke i dette Tilfælde undgaaes og den findes desuden ogsaa i mange andre Lovbestemmelser; den findes saaledes i Forslaget under Nr. 18, som Ministeren dog selv anbefalede. Kan imidlertid den høitagtede Minister finde et Udtryk, som bestemtere gjengiver det, som jeg har villet udtrykke ved „løssagtige Fruentimmer“, saa vilde det være heldigt at foretage en Ombytning, men jeg for mit Bedkommende kjender ikke noget mere udtømmende Udtryk. Den høitagtede Justitsminister sagde ogsaa, at han vilde bede sig forstaaet for Forslaget, idet det ikke var antageligt; men det forekommer mig, at han ad en ganske forunderlig Vej kom til det Resultat, idet han nemlig paastod, at Forslaget forlangte, at han skulde „føre Tilsyn“ med de løssagtige Fruentimmer. Det gaaer Forslaget ikke ud paa; det siger, at Justitsministeren efter Forhandling med Kommunalbestyrelsen skal affatte Regulativet, som ordner Tilsynet med løssagtige Fruentimmer. Det gaaer Forslaget ikke ud paa; det taler om, at Justitsministeren efter en Forhandling med Kommunalbestyrelsen skal affatte et Regulativ,

der ordner Tilsynet med løssagtige Fruentimmer. Det er noget heelt forskjelligt. Om ogsaa det, som det gaaer ud paa, i det Hele taget maa erklæres for at være noget Smudsig, og om det end ganske vist ikke er behageligt at besatte sig med Smuds, er man dog desværre nødt til at seie Smudsig hørt, for at det ikke skal bygge sig op i en altså betænkelig Grad. Det forekommer mig derfor, at den ærede Ministers Behagelighedshensyn ikke kunne være afgjørende. Naar den høitærede Minister har en saa alvorlig Villie til at ordne dette Forhold, som han gjentagne Gange har sagt, saa vil den Bemyndigelse, Forslaget giver ham, ikke være ham en Gêne, men tværtimod være ham kjær, og jeg haaber derfor, at de ærede Medlemmer ville stemme for Forslaget baade for Sagens Skjyb og for den ærede Ministers Skjyb.

N. Hansen: Det havde ikke været min Hensigt at tage Ordet paa Sagens nærværende Stadium, idet jeg vilde have fundet det rigtigst, at Diskussionen om de foreliggende Endringsforslag nærmest overlodes til Udvalgets enkelte Medlemmer, til de Medlemmer udenfor Udvalget, der have stillet Endringsforslag, og til den høitærede Minister; men da den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) har manet mig frem, er jeg nødt til at bede det høie Thing undskyldte, at jeg et Dieblisk opholder det. Den ærede Rigsdagsmand stillede den Opfordring til mig, at jeg ved tredie Behandling skulde forholde mig anderledes med Hensyn til det Spørgsmaal, der foreligger i Forslaget under Nr. 20, end ved anden Behandling, idet han meente, at jeg ved en alvorligere Overveielse maatte være kommen til en anden Anskuelse om dette Spørgsmaal; men jeg skal tillade mig dertil at svare, at jeg, allerede da jeg udtalte mig ved anden Behandling, havde alvorligt overveiet Sagen, og jeg maa endnu stærkere end dengang holde paa, at Forslaget under Nr. 20 bliver vedtaget, idet jeg ikke fra Noget af dem, der have udtalt sig for den modsatte Anskuelse, har hørt det Mindste, som skulde opnaaes ved, at Summen blev stillet paa Finantsloven. Da jeg sagde, at den derved blev løsere, svarede den ærede Rigsdagsmand for Solbæk Amts 2den